

2021. JÚLIUS–SZEPTEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 18. ÉVFOLYAM 7–9. SZÁM

„HA VALAKI SZOMJÚHOZIK, JÖJJÖN ÉN HOZZÁM ÉS IGYÉK!” (Jn 7,37)

A Károli Biblia veretes jézusi igéje a fenti cím. Ezt a felhívást Jézus belekiáltotta a sátoros ünnep utolsó napján az ünneplő tömegbe, a jeruzsálemi templomban. Szokatlan, sőt botránkozató. De nézzük egy kisé az előzményeket!

János evangéliuma rendszeresen és következetesen mutatja be Jézus útját. Az úgynevezett prólógus (1,1-18) a lehető legmagasztosabb stílusban szól a kezdetben már meglévő Igéről, Szórol, Aki még Istennél volt, és Isten volt. Beszél a benne rejtőző életéről, amely egyszerűsmind az emberek világossága lett, de a sötétség nem fogadta be.

Számos, úgynevezett „Én vagyok” kezdetű igében az Úr tovább részletezi kilétét: Én vagyok a világ világossága..., én vagyok a jó Pásztor....

A samáriai asszonnyal való hosszas beszélgetésből kiderül, hogy ő az élő víz forrása, sőt ennek az asszonynak jelenti ki először, hogy ő a Messiás.

Az „ötezer” megvendéglése jó alkalom arra, hogy a földi kenyér után beszéljen a mennyeiről, az élőről, önmagáról, és kimondja: „Én vagyok az élő kenyér.”

Ha gondosan olvassuk az első hat fejezetet, hihetetlen szellemi távlatok nyílnak meg előttünk a fizikai események, jézusi cselekedetek kapcsán. Felfoghatatlan mélység és a Szentlélek megvilágosító kegyelme folytán

mégis teljesen érthető, egyszerű üzenet: élő víz kell, élő kenyér, igazi világosság, valóságos isteni Ige...

Akik azonban csak a földi vetületet látták, úgy döntöttek, hogy ezt nem érdemes tovább hallgatni, „kemény beszéd ez... és sokan elhagyták a tanítványai közül is”.

A hatodik fejezet gyönyörű befejezése Péter hitvallása, amit az Úr Jézus: „Ti is el akartok menni?” kérdésére válaszként mond: „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van nálad, és mi elhittük és megtudtuk, hogy Te vagy a Krisztus, az élő Isten szentje.”

Így érkezünk el a hetedik részhez. Az Úr Jézust Júdeában már régen „körözik”, azt is eldöntötték, hogy megölik, ezért Galileában tartózkodik, és ott tanít. Amikor aztán elközelített az ún. sátoros ünnep, a testvérei is provokálni kezdik: „Menj el innen, és eredj Júdeába!” Ő így válaszolt: „Még nem jött el az én időm..., ti menjetek..., én még nem megyek....” Majd a lehető

legnagyobb titokban utánuk indul.

Milyen ünnep is volt ez?

A zsidók legnagyobb vidám ünnepe. Hálaadás a szabadságért, emlékezés Isten gondviselésére, a fürjekre, a mannára, a sziklából fakadó vízre, a vándorlásra, az *ő úttjakra*. Jézus nem fél, ő a *maga útját* járja, nem sodródik sem rokonnal, sem testvérrel, sem a vallásos tömeggel, a „feszítválozókkal”.

Megvárja az ő óráját. (Csak megjegyzem, nekünk se kellene sodródnunk!)

Három napig nem mutatkozott. A negyedik napon azonban felment a templomba és tanítani kezdett. Bizonyára a Salamon csarnokában. János részletesen leírja beszédének kivonatát, azt is, hogy sokan hittek benne, de azt is, hogy a hivatalos „egyház”, a főpapok, a farizeusok eközben kiadták ellene az elfogató parancsot.

Aztán eljött az ünnep utolsó napja, a legfényesebb liturgiával. Eddig minden nap csak egyszer ment le a Siloám forrásához az erre a feladatra kijelölt pap az aranykorsóval, hogy áldozati vizet hozzon és kiöntse az oltárra Jahve előtt, most hétszer...

Ezen a zajos, magasztos napon ki tudja, hányadik vízáldozattal párhuzamosan, Jézus fölállt, és hatalmas hangon kiáltotta a tömegbe: „Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék!”

Ha valaki szomjazik! És most nem fizikai, hanem lelki, szellemi szomjúságról van szó. Ma is kiáltja. Ha úgy érzed, hogy kiszáradt a lelked, ha az akár hét napig tartó vallásos fesztivál – nevezzük akárminek – nem oltotta lelki szomjodat, nem adott békeességet, ha üres volt a liturgia és a prédikáció, ha háborog a lelked, vagy bánat, gyász, depresszió gyötör, ha épp esőtlen, aszályos, száraz és gyümölcstelen az életed,

ha gyötör a tehetetlenség és a szomjúság, az ünnepi zsvajban halld meg Jézus kiáltását! Neked szól: „*Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám!*” Ne máshová!

Az élet vize csak nála kapható. Ne ülj fel italreklámoknak, cukros, vagy édesítőszeres, alkoholos, vagy kissé „fölvitott” kábító vagy mérgező, fizikai és lelki, vagy épp nyíltan a poklot kínáló, elfajult „korszellemnek”! Jézus ebbe a világba, a mi

mai világunkba is belekiáltja: „*Jöjjetek énhozzám!*”

Induljunk hát, kiszáradt lelkű, apátiába zuhant, szomorú és reménytelen szívű „hívók” Hozzá! Ahogy másutt mondja: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.*” (Mt 11,28)

Dr. Almási Mihály
lelkipásztor, szerkesztő

ELFELEDETT MISSZIÓMUNKÁSOK

Száz évet élt egy önkéntes igehirdető

Rózsa Ernő (1887–1987)

Száznál is több embernek írtam meg a méltatását áldott missziói életünkben, de *Rózsa Ernő* testvér az első, akinek élete nem kevesebb, mint egy kerek évszázadot fog közre. A másik, amit mondanom kell mindjárt az elején, hogy órá talán már az egykori munkaterületén sem emlékezik senki sem. Neki, mint Krisztus hű vitézének, rangjelzés nem jutott, kitüntetés sem itt emberek között, de bátorkodom állítani, hogy ahol van most, a fején gyönyörű, ékes korona ragyog. Talán szebb, mint e földön bármelyik fejedelemé. Ennek előrebocsátásával elmondom, miként lehet az egykor senki által nem díjazott, meg sem választott, fel sem avatott, cím és rang nélküli önkéntes, lelkes missziómunkás, ma négy ország területén fekvő gyülekezetek alapítója (Magyarország, Szlovákia, Ukrajna és Románia).

Balmazújvárosban született 1887. február 28-án. Asztalosnak tanult, segédként egy hívő családhoz került, az ő hatásukra megtért, 1907 húsvétján bapuzált hite vallomására húsvét gyönyörű ünnepén. Terjeszteni kezdte a Bibliát Záhonyban és a környező kis településeken. A derecskei születésű *Varga József* az eszenyi (ma Ukrajna) körzetben,

1913-ban, úgynevezett „téli munkásokat” küldött szerte a környékre, egészen *Munkácsig*. Kettőnek maradt fenn a neve: *Mónus Jánosé* és *Rózsa Ernőé*.

Ágcsernyőn (Szlovákia), *Nagydobronyban* (Ukrajna), *Csengerben*, *Vámospércsen* (Magyarország), és helyben, *Záhonyban* végzett igen sok szolgálatot. Fel is avatták volna, a felsorolt helyeken elég sokan elfogadták Jézus Krisztust, bemezttek, gyülekezeteket alakítottak, de a szegénységük miatt nem tudtak annyit adakozni, hogy felavatott prédikátoruk legyen. Ezért kiváltja az iparendélyt, műhelyében annyit keres, hogy a szűkösebb téli hónapokra is elég legyen, ha újra mehet hirdetni az evangéliumot. Később kisvárdai utóda *Lovas András* lelkipásztor még a bibliaterjesztő élete utolsó heteiben, napokkal a halála előtt is tapasztalta a záhonyi emberek tiszteletét Rózsa testvér iránt.

Szebeni testvér a Békehírnök Mérőldkövek című rovatába írt születésnapj köszöntést.

A cikk 1987. március 1-jén jelent meg (24. old.).

Tartalmában megegyezik a fenti írással, azonban, mivel ez az egyetlen kép van a birtokunkban, hasznosnak láttuk közölni

MÉRŐLDKÖVEK

Rózsa Ernő,

a százéves missziómunkás

Rózsa Ernő (szül.: Balmazújváros, 1887. február 28-án) egykor aktív missziómunkás Záhonyban tölti élete századik esztendejét. Ez a magas kor önmagában is méltó ok, hogy lapunk hátsólapján megemlítsük személyét, ő azonban szorgalmas igyekezetével a korábbi évtizedekben kivívta tiszteletünket. Nagy buzgósággal járt a környéken, hirdette az evangéliumot. Ezért most hosszú szünet után ismét a nevét hozza szeretett lapunk, a Békehírnök.

Az első és a második világháborút megelőző időkben Szűcs Ádám (1877–1921) Vámospércs és Nyírség úttörő missziómunkása mellett dolgozott. Lapunk korabeli számaiban sokszor előfordul a neve. Bátorlagosan szólt az evangéliumot és szorgalmasan tájékoztatta az olvasókat az ottani eseményekről. Az az idő missziói eseményektől hangos volt Kelet-Magyarországon.

Eredetileg asztalosmesterséget tanult és népes családja (özvegye után második házasságát is gyermekekkel áldotta meg a Mindenható) eltartásáról így gondoskodott. Alacsony, gyenge testalkatú férfi volt, akit azonban soha nem féltelt meg sem alkalmatlan emberek támadása, sem az utasnak kényelmetlen időjárás. Még kilencven évesen is hajlandó volt az igehirdetésre. Mostanában megfosztotta ettől fokozódó feledékenység, de nem fosztotta meg az Úr iránti ragaszkodástól. Töretlenül szereti Istent, akitől küldetését kapta. Az élet Urna megkoronázta földi éveit szokatlanul hosszú idővel. Gratulálunk és Istentől sok áldást kívánunk!

Szebeni Olivér

Szücs Ádám testvér Nyírbogáton 1916. június 17-én, szombaton bemerítést tartott. A helyszíntől úgy 100 méterre „minden indok nélkül” gúnyolódó, nevetgélő társaság zavarta az igehirdetést és a szent aktust. Jelen volt Rózsa testvér is és sok más. A fehérruhások hitvallása és bemerítése után figyelmeztette a tiszteletlenül viselkedőket: „Meglásátok, hogy ennek a nevetésnek a vége sírás lehet még!” Ezt követő hétfőn Nyírbogátra irtózatosszélvihar csapott le, valóságos ítéletidő. Elvitte a szélvihar a házak tetejét, kicsavarta a fákat tövestől, emberek és állatok pusztultak el. Nagy sírás-rívás támadt faluhosszat. Estefelé kéz tördelve jöttek az emberek az ott lévő néhány hívőhöz: „Jól mondta a prédikátor, hogy sírni fogunk a nevetés után, de igaz is!” A következő falvakba híre ment a szomorú eseménynek, és másutt is emlegették Rózsa Ernő és Farkas

József nevét. Nyírmihálydon, és Urán. A bihari Érmihályfalván (Románia) még azon évben konferencián határozták el, hogy Rózsa Ernő testvért megteszik „állandó munkásnak”, de az első világháború végét követő általános nyomor nem adott erre már lehetőséget. Kiszállt Budapestről a főtitkár, Baranyay Mihály testvér is az ügyet vizsgálni, de nem bírta rávenni a kis gyülekezeteket a megérdemelt szolgálat betöltésére. Az Amerikába vándorlás miatt nagymértékben csökkent a gyülekezetek létszáma.

E méltatás szerzője a tuzséri népes Révész család egyik tagjától hallott az áldott igehirdetőről a saját gyülekezetében, valamint Rózsa testvér lányától is. Kovács Lajosné (született a két virágnevet viselő Rózsa Viola) meglepődve apja nevének említésétől, jelentkezett a prédikátornál. A róla szóló ismertett anyagot sok, új részlettel egészítette ki. Így került sor arra, hogy az akkor már 100-ik évét töltő igehirdetőt a századik születésnapjához közeledve egy terjedelmesebb méltatással köszöntötte. Az írásnak már híre ment, de megjelent a halál.

Az alig látó vagy halló aggastyánt a helyi tanácselnök köszöntötte, elmentek szerény lakásába, s az annyi zaklatás után, a „szentéletű embert” dicsérték. Egy szál vörös szegfűt adtak neki, aminek megérezte az illatát és ennek örült. Egy héten belül elment az élők sorából. Révész Benjámint akkori újpesti prédikátor hazament arra a vidékre, és a temetésén ő olvasta föl a centenáriumi emlékeztést.

Tanít minket ez a missziós epizód. Ha az emberek mindazt elfelejtjenek is, amit valaki Isten országáért cselekszik, akkor is létezik a hatalmas Isten, aki senkit nem felejt el soha.

Sebeni Olivér

A VÁRADI BIBLIA

360 évvel ezelőtt jelent meg a Váradi Biblia, az első erdélyi, teljes Szentírás. Alapszövegét a Károli Biblia adta, azonban némiképp átdolgozta id. Köleséri Sámuel nyelvész professzor, a héber és görög szöveg alapján. További érdekesség, hogy főleg az 1637-ben megjelent Holland Biblia Staten Bijbel magyarázatainak átdolgozott, vagy szinte szó szerinti átvételével végül is egy új, magyarázatos Biblia született.

Ali pasa 1660-ban foglalta el a Nagyváradi várat, ahol a Biblia készült Szenczi Kertész Ábrahám nyomdagépein és vezetésével. Jellemző, hogy milyen értéknek tekintették a legyőzött várbeliek a Szentírást, hogy miközben semmi vagyontárgyat nem vihettek ki magukkal, addig hajlandók voltak a pasának ezer aranyat fizetni azért, hogy a nyomdát az elkészült Bibliákat és a félig kész íveket magukkal vihessék. Végül 1500 példány nyomtatását Kolozsváron fejezték be.

A 360. évforduló kapcsán ez év szeptember 11-én, Nagyváradon, a várban a Magyar Bibliatársulat és a Romániai Felekezeti Közi Bibliatársulat emlékülést tartott. Az ünnepi alkalom a Vox Nova Férfikar és a Dávid Férfikar hangversenyével zárult a nagyváradi evangélikus templomban.

A Váradi Biblia címlapja és egy belső oldala (Esras könyve)

Száz éve nyílt meg a Baptisták Árvaháza

Órszentmiklóson, *Barsi János* testvér egykori saját házánaál nyílt meg, 1921 őszén a Baptisták Árvaháza. (Ez volt a hivatalos elnevezése.) 17 kisgyermeket helyeztek el a házban, de Budán, az idős *Beharka Pál* testvér is gondoskodott több árváról, akik félárvaságra jutottak az első világháború kitörése után.

Barsi János és neje *Laki Zsuzsanna* Budapesten, 1882-ben baptizáltak *Meyer Henrik* által, de már akkor órszentmiklósi lakosok voltak.

Az árvaház előtörténete összeforrott a szemináriummal is annyiban, hogy a tanulni vágyók között akadt egy-két fiatalember, akik kőművesek voltak, és építkezéssel kezdték a „teológiai tanulást”. Az árvaház a magyar misszió vezetőjének, *Udvarnoki András* (1865–1945) testvérnek amúgy is nagy gondot okozott, mivel a megélhetés a háborúval csak romlott, és az ellátás gondjai egyre súlyosabbak lettek, míg elfogyott az árvák kenyereből az utolsó morzsa is. A Békehírnök minden számában kérték a testvériség adakozását. A gyülekezetekben az „ámen után” sokfelé felállt a megbízott, kezében egy kis blokk-tömbbel és jó hangosan belekiabálta néhányszor a tömegbe: „Árvák részére!”

A háború után az árvaházban *Heckmann Margit* (1892–1978) soltvadkerti születésű, a világháború kezdetén kiképzett és néhány éves szemináriumi végzettségű „árvaanya”, beöltözött és képzett diakonissza végezte a gyermekek közvetlen gondozását. Talán ő lehetett az első, aki feljegyzéseket készített. Innen tudjuk, hogy egy alkalommal a megterített asztal mellé telepedtek a gyermekek, az üres tálak és tányérok felett elmondták az asztali imádságot, de az égvilágon semmit sem tudtak beletenni. Az imádság végén – mily csoda! – zörögtek a

kapun, és egy közeli, vidéki gyülekezetből megérkezett az ebéd, egy székér friss zöldség, gyümölcs. Még egy nagy, kerek fehér kenyér is. Néhány megkötözött élő baromfi, tejtermék, tojás, minden, ami csak kellett. A vidéki házaknál valamit lehetett termelni, de eladni a többi termelőknek nem tudták. Pénz nehezebben, de termény inkább akadt.

A Békehírnök nagyon furcsa cikket és képet közölt a két világháború közötti világról: Egy jókora képen egy tehenet (premier plánban). Ez volt „Az árvák tehene”. A szegény párát messziről, a lábán hajtották Pestre, majd Budára, hogy néhány évig legalább a reggelire ne legyen gond.

Amíg az ötvenes években miniszteri rendelettel be nem zárták az árvaházat, 100 körül neveltek fel gyermekeket, köztük olyanokat is, akiket származásuk miatt a hatóság halálra keresett. Az egész országban ismert volt a nevük, de egyet sem jelentettek fel. Mind felnevelkedtek, és voltak köztük, akik egyházunknál találták meg az élethivatásukat. Bántódás nélkül úszták meg a vész-korszakot. Budapest bombázása és ostroma előtt a gyermekeket Órszentmiklóstra telepítették ki Budáról, így azok az ostrom leg-súlyosabb napjai elől biztonságba kerültek.

Az árvaház és a Budai Gyülekezet drámai történetét viszonylag elég sokan megírták, többen is, mint gondolnánk. Bár híre ment, hogy sok ottani neveltetésű gyermek nem követte Jézus Krisztust. Olyan történetírónk is akadt, aki számszerűsítette a rájuk fordított költségeket, és felróta hálátlanságukat. A valóság azonban ettől sokkal pozitívabb volt. 1984-ben már nem először tartottak az egykori árvaháziak összehívásával emlékező és hálaadó istentiszteleteket. Egy ócsai alkalomról *Vass Ferenc* (1902–1992),

a nyírségi származású kiváló főtktár beszámolt: „Árvaházi növendékek találkozója Ócsán”. Mindjárt az elején méltányolja *Fodor János* (1925–2016) és *Husztai János* (1926–2001) fáradozásait az életben lévő egykori növendékek felkutatásáról, a találkozó megszervezéséről. (Korábban például Dömsödön, 1978. május 20-án volt árvaházi találkozó.)

Úgy tűnt a hatvanas években, hogy egyik leány nagyon őrzi a vallástalanságát.

Férjhez ment „világi” férfihez, talán két gyermekük született, Budapest külterületén éltek egy kis kertés házban. Messzire került az imaházat, még a hívó orvost is, akivel egy utcában lakott. Alig, hogy új prédikátor került a gyülekezetbe, tudomást szereztek róla és egy vasárnap délután, a két istentisztelet között felkeresték az egykori árvaházi növendéket, de nem nyílt előtük kapu. A látogatások azonban ennyivel nem szűntek meg. Szinte már felcsigázta az érdeklődésüket, ugyan mily gonoszság ábrándította ki a fiatalasszonyt egykori nevelőiből? A második látogatás után a család minden tagja eljött a kapuig. Beszélgettek a szép kertről, a gyümölcsöző fákról, a rendről és a gondosságról. Aztán ősszel egy evangélista érkezett (bátorkodott érkezni Hollandiából), és a tolmács kérte a prédikátort, hogy hívják meg a családot. A meghívás megtörtént, de a családból csak az édesanya és a serdülő leánya jött el. – Eljöttek, és az asszony döntött. Egy fél évvel később be is merítkezett. Több hónapig élt hívőként, és a kemény szívét Krisztus szeretete felkészítette, mielőtt még elhívta volna az örök hazába.

A volt árvaházi nevelt, maga is árvákat hagyott. A történetét talán senki sem írta meg az elmúlt ötven év alatt.

Szebeni Olivér

ÚJ KÖNYV! • ÚJ KÖNYV! • ÚJ KÖNYV!

Szabeni Olivér: A falu, ahol élünk

A Szerző a Jó Pásztor Alapítvány felkérésére írta meg emlékező, emlékeztető és eszméltető, nagyszabású munkáját. A/5-ös méretben, 476 oldalon állít emléket dömsödi élményeinek, az 1944–45-ös évekből. Persze, nem csak erről ír. Idézem az előszót:

„Különös könyvet tart kezében a kedves olvasó, egy idős – ahogy mondani szoktuk – szépkorú szerző művét. Dr. Szabeni Olivér 93. életében jár. Baptista lelkipásztor, történész, tanár, kutató, író. Teljes szellemi frissességnek, és korához képest jó egészségnek örvend. Minden nap 8-10 órát dolgozik, főleg egyháztörténeti kutatásokat végez, ír, publikál, levelez a fél világgal.

Több tucatnyi könyve jelent meg eddig, természetesen a legtöbb a rendszerváltás után, hisz korábban egyházi szerzők ritkán publikálhattak, írásaikat mindössze három példányban „sokszorosíthatták”.

Még fél éve sincs, hogy megkértem, írja meg dömsödi élményeit a második világháborús eseményekről, hisz akkor, mintegy másfél évet itt töltött a Szabeni család, a bombázások elől a fővárosból menekülve. Megígértem neki, hogyha ebben az évben elkészül vele, a Jó Pásztor Alapítvány kiadja. Két hónap múlva – hihetetlenül gyorsan –

elküldte az egész anyagot, közel ötszáz oldalt...

Aki adott már ki könyvet, tudja, hogy a szöveggondozás, a nyomdai előkészítés, képek válogatása, tördelés, borítóterv, stb. nem kis munka, és csak ezután kerülhet nyomdába az imprimált anyag, nem is említve a kézirat lektorálását, majd a korrigálást, több alkalommal is. Amikor e sorokat írom, befejeződött a tördelés, és folyik a korrigálás.

Ha az Úr is úgy akarja, akkor a dömsödi baptista gyülekezet alapításának 140. évfordulóján, ünnepi istentisztelet keretében emlékezünk az alapító atyákra még ebben az évben. Ekkor szeretnénk bemutatni e könyvet, a szerző jelenlétében, és megköszönni neki önzetlen munkáját.

Mért írtam fentebb, hogy különleges ez a könyv? Több okból is. Kevés ember szokott 93 évesen könyvet írni. Kevés ember él még azok közül, akik átéltek a háborút, és szemtanúként tudnak beszámolni az eseményekről. A szerző nem dömsödi, de ez a másfél év meghatározó volt egész életére nézve.

Különleges a könyv azért is, mert nemcsak Dömsödről szól. Szabeni Olivér polihistorikus alkat. Alig van olyan tudományterület, amelyet ne érintene. Dömsöd persze központi téma éppúgy, mint a Dab-Dömsödi Gyülekezet, azonban a szerző rendszeres „kirándulásokat” tesz Dömsödről – amolyan „csillagtúrákat” – mind időben, mind térben.

A könyv műfajilag alig meghatározható. Nem történelem, nem is egyháztörténet, nem kultúrtörténet, nem hadtörténet, nem „regény”, és nem is emlékirat. Nem helytörténet, és nem gyülekezettörténet. Nem erkölcsstan, és nem teológia. Nem könnyed szórakoztató olvasmány, és nem is csupasz dráma, és sorolhatnám, hogy mi nem kizárólagosan, de egyszersmind ezek összessége a

ma egyre gyakoribb, besorolhatatlan műfajú *életírás*.

A Dömsödi Baptista Gyülekezet 140 éves történetének hozzávetőlegesen az első száz évét tárgyalja, de ez az anyag alaposan gazdagítja ismereteinket. Ne várjunk azonban a mai napig tartó gyülekezet-történetét. Ebből adódóan a képanyag is az első száz esztendőhöz kapcsolódik.

A kiadó szeretne köszönetet mondani a szerzőnek, azt kívánva, hogy Isten tartsa meg erőben, egészségben, ameddig jónak látja, hogy tovább végezhesse igen hasznos kutatásait!

Köszönet illeti mindazokat, akik bármi módon segítettek e könyv létrejöttét, akik nem kívánták, hogy megnevezzük őket.

Végezetül Istené legyen a dicsőség, az olvasóké pedig a lelki haszon és az ismeretekben való gazdagodás!

Dömsöd, 2021. augusztus 20.

*Dr. Almási Mihály,
lelkipásztor – felelős kiadó*

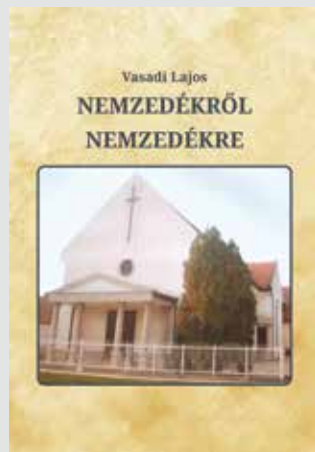
Végezetül a szerző bevezetéséből idézem az utolsó bekezdést:

„Ettől a könyvtől azt várom el, hogy a csüggedtnek adjon reményiséget, és akik kiégtek, azokat is gyújtsa újra lánggra. A gyenge találjon benne erősítést, legyen mindenkinek az életében a legnagyobb kitüntetés, ha Istennek a gyermeke. S ha ideje fogytával valami eszébe jut, ne kábítsa magát, hogy emlékszik még otthonról egy szép mesére, hanem az élő hit segítse elérni célját, jusson el a révhez, „a Jordán partjához”, és érkezzen „a jelenvaló világból az eljövendőbe”. (John Bunyan: A Zarándok útja – The Pilgrim's Progress, 1678. Az irodalomtörténet legelső allegorikus regényének magasztos értelmezése szerint.)

Ennyi csak e könyv, sajátos, konstrukciójának titka.

*Budapest, 2021 tavaszán,
Szabeni Olivér.”*

ÚJ KÖNYV!

**Vasadi Lajos:
Nemzedékről
nemzedékre**

A szerző 25 éven át (1980-tól 2005-ig) volt a Dömsödi Baptista Gyülekezet és körzete lelkipásztora. Könyvének alcíme: „A dömsödi baptista gyülekezet története, 1981–2006.” Szerzői kiadás, 2020.

A 120 oldalas, színes képmelléklettel kiegészített kötet – számos korábbi történelmi összefoglalás után – a legátfogóbb, szakszerűen forrásjelölt munka. 2020-ban, a megjelenés évében volt az új dömsödi imaház negyedévszázados jubileuma. A pandémia miatt ekkor elmaradt az ünneplés, de soha nem feledhető az a nagyszabású munka, az imaházépítés, amelyben oroszánrészre volt az akkori lelkipásztornak.

Dömsöd után Érsekcsanádon folytatta a szolgálatot mint nyugalmazott lelkipásztor. Mindig, mindenütt építkezett, miközben legfőbb feladatának tartotta a lelki építkezést, az Úr gyülekezetének pásztorolását. Ebben a szolgálatban legfőbb segítőtársa felesége volt, később pedig gyermekei is...

Köszönjük a könyvet, és Isten áldását kívánjuk Vasadi testvér és családja életére!
– A. M. –

175 ÉVES AZ ÚJKORI BAPTIS

Számos és változatos módon emlékezett meg közösségünk erről a jubileumról 2021-ben. Huszonöt évvel ezelőtt ünnepeltük a 150. évfordulót. A Békehírnök 1996-ban közölte az akkori ünnepi istentiszteleten elhangzott prédikációt (192-193. old.), amit most idézünk, ezzel emlékezve a kezdetre, és buzdítva a jelen és a jövő vonatkozásában.

„A honfoglalás 1100. évfordulója egybeesett néhány baptista Jubileummal. Ezek közül a legfontosabb: százötven évvel ezelőtt, 1846. május 20-án érkezett Pest-Budára *Rottmayer János*, az újkori baptista misszió elindítója. E nevezetes évforduló alkalmából egyházunk jubileumi emlékestentiszteletet tartott a Budapest-Wesselényi utcai templomban 1996. május 18-án, szombaton. Szövetségünk elnöke, *dr. Almási Mihály* tartotta az ünnepi igehirdetést a Zsidók 12,1-3 alapján. Idézzük:

**Kedves Ünneplő Gyülekezet!
Tisztelt Vendégeink!**

150 év nem nagy idő az emberiség történetében. A keresztyénség 2000 éves történetét vizsgálva is igen rövid. Kitesz azonban néhány emberöltőt. Erre a rövid 150 évre emlékezünk.

Visszatekintünk, vizsgáljuk a jelent, és tervezzük, alapozzuk a jövőt. Mindháromra szükség van. A múlt megbecsülése nélkül gyökértelen a jelenünk, és gyümölcstelen lesz a jövőnk. Ha azonban csak a múlt, a „régidicsőség” foglalkoztat bennünket, és nem végezzük hűséggel mai feladatainkat, küldetést vesztett merengőkké válunk, akikre nincs szüksége a mának és a holnapnak.

Miért fontos a múlt? Azért, mert az éppúgy Isten jelene, mint ami a mai jelenünk vagy holnapunk.

Isten nem volt és lesz, hanem van. „*Vagyok, aki vagyok!*” Ez az örökkévaló vagyok-Isten küldte Mózes népe kiszabadítására, és ő küldte 150 éve Rottmayer Jánost vissza Magyarországra, a mi népünk közé, hogy az elfelejtett örök Igét, a Bibliát hozza magával. Hozta a Bibliát, és hozta magában a hit csodás világosságát.

Ez az Úr küldte 27 évvel később, 1873-ban *Meyer Henriket* Pestre, ugyanazzal a küldetéssel. Azt a Meyert, aki a Brit és Külföldi Bibliatársulat 1873-as évkönyve szerint a legeredményesebb Bibliaterjesztők közé tartozott...

Ebben a templomban 1923-ban ünnepelte a magyar baptizmus e gyülekezet alapításának 50. évfordulóját. Akkor 1923-ban ebben a templomban a nemrégiben megtért *Somogyi Imre*, a későbbi író-prédikátor, egyházszerző és -vezető saját versét mondta el a jubileumi istentiszteleten. A sodró lendületű himnikus költemény természetesen a múltat idézi, de a jövőndő építésére toboroz.

Az utolsó versszak így szól:

*Zendülő szélben, lobogó tűzben
Szállj le mireánk, Istennek Lelke,
A sötétségnek hatalma ellen
Vezess bennünket szent győzelemre!*

*Béke-olajág leng a kezünkben,
Boldogság fénye csillog a szemünkben,
S a szeretetnek illat-árja hull...
'Erős várunk nekünk az Úr!'*

Azt hiszem, együtt kellene most újra és újra elmondanunk itt nekünk ezt a néhány sort. A zendülő szélre, a lobogó tűzre, Isten Szentlelkére, a győzelemre talán még nagyobb szükségünk van, mint tisztos elődeinknek!

És szükség lenne olajágakra, amelyekkel békét intenénk egymásnak, és jó lenne, ha a boldogság fénye csillogna szemünkben, akár

TA MISSZIÓ

könnyeken át is, a szeretet illata lengne körül bennünket, mert ma is, itt is: „Erős várunk nekünk az Úr!”

Miért fontos a múlt?

Mert a mi múltunk, és mert ez a mi múltunk az Isten jelene! A Rottmayerek, a Meyerek, a Csojjakok, az Udvarnokik, a Balogok, a Somogyi Imrék... és sorolhatnám – a mi előjáróink.

Miért fontos a múlt? Azért, mert a bizonyosságtevőknek egész fellege vesz körül minket, ahogy a Zsidókhoz írt levél szerzője látja a nagyszerű sort Ábeltől Énokon és Noén át Ábrahámig és tovább.

„És mit mondjak még? Hiszen ki fogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Báraókról, Sámsonról.” ... Kornyaról, Tóth Mihályról, Gerwichről, Orosz Istvánról vagy Zborai Lászlóról, Pannonhalmi Béláról, Bányai Ferencről, Nagy Pálról, Steiner Istvánról, Beharka Pálról, Baranyai Mihályról vagy Mészáros Sándorról; a zenészekről, a költőkről, az írókról, a tanárokról meg diakonisszákról, az árvákból lett lelkipásztorokról; a mellőzöttekről, az üldözöttekről, a mártirokról, azokról „akikre nem volt méltó a világ”, akiknek „Isten valami különbről gondoskodott”.

Ezért tehát mi is, testvéreim, akiket a bizonyosságtevők ily nagy fellege vesz körül, tegyük le minden ránk nehezedeő terhet, mindent, ami lehúz! Távolítsuk el magunktól a bennünket megkörnyékező bünt, és kitartással fussuk végig az előttünk lévő pályát!

Én nem tudom, hogy épp most milyen terheitek vannak, de ha vannak, tegyék le azokat! Nem tudom, milyen kísértések környékeznek benneteket. Ti tudjátok. Az ígét is ismeritek: *Álljatok ellene az ördögnek, a kísértőnek, és elfut tőletek!* Nem tudom, hogy van-e még erőtök futni a pályát, de azt tudom, hogy az Úr a mennybemenetel napján azt

Rottmayer János (1818–1901)

mondta a tanítványoknak: vegyetek erőt, miután a Szentlélek eljön, és legyetek nekem mártírjaim! Egy héttel pünkösöd előtt nincs időszzerűbb üzenet: Vegyetek Szentlelket, vegyetek erőt!

Legkorábbi elődeink, az őskeresztények az arénákban az oroszlánok közé vetve is hűségesegek maradtak. Az anabaptisták a reformáció idején és később is, százával vállalták a máglyahalált, az asszonyok meg a vízbe fojtást. Hontalanokként éltek Európában, vándorolva országról országra. Tudták, hogy „csak vándorok vagyunk”, tudták, hogy „fönt van a hon”. Honnan volt erejük? Letették terheiket, ellenálltak a kísértőnek, és az Úr velük volt, megerősítette őket.

És még egy csodálatos tanács. Ha letetted a terheket, ha megerősödtél a Szentlélek által, akkor *nézz fel Jézusra!* Isten egyszülött Fiára, aki az Atya dicsőségének birtokában volt; de ezzel nem gondolva, vállalta a gyalázatos kereszthalált. Ez a Jézus, aki a Krisztus, a Szabadító, ma az Isten jobbán esedezik érted. Kell esedeznie kegyelemért a részedre és részemre. És Isten hallgat rá, mert Isten az alázatos, terhet cipelő, kitartó szolgálókat felmagasztalja, az önmagukat felmagasztalókat viszont megalázza.

Meyer Henrik (1842–1919)

Ne légy fontos önmagadnak, hogy fontos lehess neki, aki szolgálataiba hív – mások javára!

És ha mégis elfáradsz – mert elfáradsz te éppúgy, mint én –, figyelj a mai utolsó üzenetre:

Gondolj Jézusra! Arra a Jézusra, aki nemcsak elfáradt a kereszttel, hanem össze is roskadt... aztán az a kereszttel, mely lenyomta, amolyan mennyei lajtorjává lett számára... és híddá nekünk, bűnös embereknek az Isten felé...

Nézz föl Jézusra, és gondold rá, hogy el ne csüggedj, lelkedben elalélván, mert nem a félelem lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőnek, szeretetnek és józanságnak lelkét (2Tim1,7)!

Ezzel a pünkösdi Lélekkel induljunk el e jubileumi évben, biztos igei alapon, új lelkesedéssel a mi Megváltó Urunk Jézus után! Ő áldja meg egyházát és benne minket, magyar baptistákat, hogy addig, amíg visszajön, a tőle kapott erővel végezzük azt a munkát, amelyet ránk bízott itt a Kárpát-medencében és mindazokban az országokban, ahol magyarul beszélő honfitársaink élnek; hogy hirdettessék az Ige minden népnek saját anyanyelvén – Isten dicsőségére.

Ámen. (BH 1996. 192-193. old.)
(Vö.: Dr. Almási Mihály: Ezredfordulók, 63-65. old.)

2021. JÚLIUS 25.

- A SZŐKEPUSZ

Az első fecskék

Lassan megtelik a kápolna

Mike József lelkipásztor énekel

Soós Nándor és Béla

Isten kegyelméből egy csodálatos napra virradtunk, a tisztán kéklő égbolt sejtette velünk, hogy igazi felhőtlen napunk lesz. Szívünkben ott volt a felfokozott várakozás izgalma, mint amikor kisgyermekként vártuk azokat a bizonyos számunkra fontos jeles napokat. A találkozó időpontja előtt egy órával végeztünk a helyszín előkészítésével, ebben élen járt Horváth Gábor polgármester úr kedves felelőségével, és a szőkepusztai elszármazottakból verbuvált lelkes kis csapat tagjai.

Kilenc órától már gyülekeztek a találkozó résztvevői, örömteli hangulatban ölelhetjük magunkhoz kedves ismerőseinket, barátainkat. Megható volt látni új arcokat, akik most voltak először közöttünk ebben az árnyas erdők rejtekében megbúvó kis „zarándok kápolná” előtti füves téren. Kint igazi nyári hőség volt, míg bent a szellős kápolnában kellemes hűvös volt a délelőtti hőmérséklet. A rég nem látott ismerősökkel, barátokkal, testvérekkel való találkozás igazi szent öröme hangolta szívünket, lelkünket.

Elcsendesedtünk és hálát adva megköszöntük Istennek a mai különleges napot, hogy megteltek padosraink és hálás szívvel emlékezhetünk elődeinknek küzdelmes, de örömteli és eredményes életére. Felkértem Horváth Gábort Libiczkozma polgármesterét, hogy köszöntse a találkozó résztvevőit.

Rövid felvezetés részeként méltattam nagyszüleink, dédszüleink Istenhez való hűséges, engedelmes életét. Méhecskékhöz (akik a mézet gyűjtik) hasonlítottam azt a generációt. Ha egy méhecske valami méznek való édeset talál, visszarepül a kaptárhoz és értesíti a többieket. **Zsoltárok 119,103** „Mily édesek ínyemnek ígéreteid! Édesebbek, mint számnak a méz”. A Biblia Isten

TAI TALÁLKOZÓ MARGÓJÁRA

csodálatos ígéreteinek tárháza, melyet nagyon jól ismertek az itt élő baptisták. Azt tették, mint a méhecskék, nem akarták csak maguknak megtartani Istennek számukra oly édes és kívánatos üzenetét, hanem megosztani a körülöttük élő emberekkel.

A „találkozó” volt egy különleges évfordulója, 1931-ben kilencven éve építették dédszüleink, nagyszüleink ezt a gyönyörű, kéttornyú baptista imaházat. A Baptista Levéltárban is megtalálható tervrajzot *Marosi Béla* testvérrel készítették el. *Menyhárték* alkalmas telket adtak a megyei út mellett. Téglakészítőket hívtak, hogy ott helyben készítsék el a szükséges mennyiséget. Minden család felajánlást tett, hogy mennyit vállalnak. Gazdája akadt minden téglának, több mint felére *Menyhárték* nevét kellett volna írni készítettőként.

Nagy örömmel köszöntöttük körünkben *Beke Ibolya* testvérnőt, aki 1931-ben Szőkepusztán született és egyidős az imaházzal, jelenleg a Kiskőrösi Baptista Szeretetház lakója.

Isten iránti hálás szívvel és sok szeretettel köszöntöttük *Mike József* bodrogi lelkipásztort, aki elvállalta az igei szolgálatot, kedves családjával együtt eljött a találkozóra. *Mike József* testvér gitárkíséretével itt az ódon falaknak ismerős ének hangzott fel „Mily drága nekünk ez a jó hír”. Hálátelt szívből jövő énekekre és *Mike* testvér harsány hangjára még a környező akácfák is igenlően rábólintottak. Isten igéjének 1Kor 3,16 alapján való tartalmas üzenete után itt a kápolna hűvösében visszaemlékezések, bizonyágtételek, élménybeszámolók hangzottak el a régmúlt idők eseményeiről, küzdelmeiről, melyeket az emlékezés megszépített.

Középen *Mike József* lelkipásztor és családja

Énektanulás

Beke Ibolya Kanadából (most a Kiskőrösi Szeretetházból) vidám perceket okoz

Kezdődik az ebéd

Horváth Gábor polgármester és felesége Judit, akik meglepetés-ebédet készítettek

Egy kis sütemény és gyümölcs is előkerült

A gazdag lelki táplálék után következő fontos esemény volt a felállított sátorok alatt. Polgármester úr és családja által készített, nagyon finomra sikerült, felszolgált ebéd: pörkölt tarhonya körettel és savanyúsággal, ásványvízzel és utána kávéval. Ebéd után kötetlen beszélgetések közben sokáig örültünk egymás jelenlétének, és egybehangzó óhajunk, ha Isten is úgy akarja, ugyanitt találkozunk 2022-ben is.

Joó István

A 90 éve épült kápolna az újjáépítés utáni megnyitó ünnepen. Több százan vettek részt a gyönyörű, kéttornyú imaház harmadik megnyitásán. Az első 90 éve történt, a második a háború után, a harmadik pedig 2007-ben, 14 éve. Ezzel az egyetlen képpel emlékezünk az eseményre. Részletes beszámoló: JóPásztor 2007. július–augusztus, Honlap: www.jopasztor.hu

Menyhárt Béla testvér családi síremléke a libickozmai temetőben. Ő adományozta a legnagyobb összeget és a legtöbb munkát az imaház építésére. Téglaegetőket hozott a pusztába, és helyben égették a ma is kiváló minőségű téglát, amiből az imaház épült

Kedves Gábor és Judit!

Tisztelettel és baráti szeretettel köszöntelek benneteket. Köszönjük, hogy Libickozma polgármestereként kedves családotokkal, áldozatos munkátokkal és anyagi eszközök biztosításával tettétek számunkra feledhetetlenné a 2021. július 25-i szőkepusztai találkozót.

A „találkozó” alkalmával étellel, itallal, minden földi javakkal elláttatok bennünket. A „Szőkepusztai Baráti Kör” nevében sok szeretettel adom számotokra az alkalomra emlékeztető jelképes ajándékunkat, és a valódi „lelki eledelt” a Bibliát.

A BIBLIA legyen mindig látható, hozzáférhető helyen, emlékeztessen benneteket arra, hogy a végtelenül bölcs és hatalmas Istennek mindig van aktuális üzenete számotokra. Ha öröm, vagy bánat ér, soha ne feledjétek, Istennek Fia azzal bizonyította minden emberi értelmet felülmúló szeretetét, hogy meghalt értetek is a kereszten.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”.

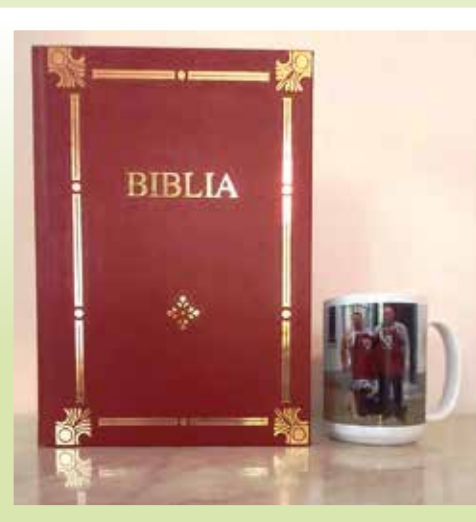
(János 3,16)

Istennek oltalma és áldása kísérje családotok életét a mindennapok örömeiben és küzdelmeiben.

A „Szőkepusztai Baráti Kör” nevében”

Joó István

A Szőkepusztai Baráti Kör találkozójának résztvevői nevében Joó István testvér készített egy kis emléket a polgármester házaspárnak. A nagy asztali Bibliába került a fenti írás.

Olvasóink írják

Köszönet a rejtvényért és a kérdésekért. Munkájukra Urunk áldását kívánom.

(SP – Dunaharaszti)

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket, minden munkatársnak jó egészséget kívánok. Munkájukhoz az Úr áldását.

Nem találtam meg a nevem legutóbb a megfejtők névsorában... Talán nem érkezett meg időben a levellem? Nem baj, nem probléma.

Az Úr áldja meg a Testvéreket, további jó munkát kívánok, és várjuk a rejtvényeket!

(S. M.)

Nagyon szépen köszönöm a Jó Pásztor lapokat, amelyeket rendszeresen kapok, és a bátorító levelet is, amelyre igen nagy szükségem van... „Az én Atyám gondot visel reám...” (Ézs 43,1)

(DGyné – Magyarhomorog)

Nagyon köszönöm a Jó Pásztor újságot, benne elődeink pásztori életét, és a rejtvényeket. ...Boldogító állapot, hogy kezemben lehet a Biblia és lapozhatom, kereshetem és megtalálom a kérdésekre a feleletet.

A „Hegyi kunyhó” c. könyvet még gyermekkoromban olvastam, hasonlóképpen „Az üres szívűek”, „A karácsonyi rózsák” c. könyvet, stb. Nagyon tanulságos mind a három Jó lenne, ha újra lehetne kapni. Nagyon hatással voltak rám tinédzser koromban.

(BTné – Ócsa)

Köszönöm a kimagasló rejtvényt dr. Sajben Klárának, aki bibliai keresésre készítetett. Köszönöm a jutalomkönyvet is.

(SR – Komló)

Köszönöm az ajándékküldeményt, nagyon megörültem Gerzsenyi Sándor verses könyvének. Nagyon szeretem a verseit. Sok erőt kívánok a testvéreknek testileg,

lelkileg. „A ti munkátok és fáradozásotok nem hiába való az Úrban.”

(VGyné – Kiskőrös)

Szeretettel köszöntöm a Szerkesztőség minden tagját, dolgozóját. A rejtvényt most is köszönöm dr. Sajben Klárának!

(KSné – Kiskőrös)

...Sokat imádkozom azért, hogy az Úr segítse az Önök munkáját. Várom a lapot és mindig jó elolvasni az írásokat, fejteni a rejtvényeket, gyarapítani a biblia-tudásomat. Az Úr áldása kísérje munkájukat! Áldom az Urat azért, mert megtart az ő kegyelmében!

(GGyné – Kétegyháza)

Mindig öröm és hála van a szívemben, amikor megkapom a „Jó Pásztor” lapot. Nem utolsó sorban nagyon örülök Dr. Sajben Klára testvérnő közreadott rejtvényeinek is, mivel a megfejtett igevers különösen is igen drága üzenet, e Covid-járvány idején!

Sok szeretettel üdvözlöm kedves testvéreimet, akik a lap szerkesztőségében munkálkodnak.

(KSné – Miske)

Szeretettel köszöntöm a Jó Pásztor Szerkesztőség munkatársait. Hálás vagyok a jó Istennek, hogy megóvott és védett minket a vírustól. Kívánok továbbra is jó egészséget és sok erőt. Az Úr áldja meg a testvéreket!

(SzJné – Bp.)

Isten iránti hálával köszöntöm a kedves testvéreket, és nagyon köszönöm a számomra küldött Jó Pásztor lapot. Nagyon vártam és örülök neki. Sok áldásos és tanulságos olvasmányban részesültem. Szeretem a keresztrejtvényeket, amit most is megfejtettem. ... Továbbra is kívánom munkájukhoz, szolgálatukhoz a Szentlélek erejét, és mennyei Atyánk nagyon gazdag áldását.

(BJné – Lucfalva)

Kegyelem minden

Szöveg: Almási Mihályné

Dallam: Almási Mihályné
Harm: Koszorus Imola Dalma

1. Ke- gye- lem az, hogy Ti-éd e szív, Ke- gye- lem az, ha
 2. Ke- gye- lem az, hogy Ti-éd e kéz, Né- ked szol gál- ni
 3. Ke- gye- lem né- kem, nagy ke- gye- lem, Í- géd ta ná- csa

Ó...

7

Te- hoz- zád hív. Ke- gye- lem az, hogy ér- ted do bog,
 min- dig, ha kész. Ke- gye- lem lá- bam lé- pé- se is,
 jó Mes- te rem. Ke- gye- lem szí- ved sze- re- te te,

13

Ke- gye- lem az, hogy Ti-éd va gyok. Ke- gye- lem min- den,
 Ke- gye- lem aj- kam egy sza- va is.
 Ke- gye- lem aj- kam di- csé- re te.

19

Ke- gye- lem in- gyen! Ke- gye- lem min- den az é- le tem- ben.

KVÍZKÉRDÉSEK – Angyalok

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2021. október 31.

Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

- Melyik angyal jelentette meg Máriának Jézus születését?
 - Michael
 - Gábrriel
 - Zakariás
 - Nem volt megnevezve
- Kit védett meg az angyal úgy, hogy bezárta az oroszlánok száját?
 - Ezékiel
 - Jeremiás
 - Hóseás
 - Dániel
- Melyik sereg táborában vágott le az angyal 185 000 embert?
 - Asszír
 - Etióp
 - Egyiptomi
 - Amálekíták
- Mit mondott az angyal Pálnak, milyen katasztrófa éri őket, mielőtt a császár elé áll?
 - Rablótámadás
 - Földrengés
 - Hajótörés
 - Árvíz
- Kinek mondta az angyal: „Az Úr veled van, erős vitéz”?
 - Sámson
 - Gedeon
 - Dávid
 - Jefte
- Ezen a vízen kelt át Jákób, mielőtt az angyallal tusakodott volna.
 - Nílus
 - Jordán
 - Jabbók
 - Arnón
- Ki némult meg, miután nem hitt az angyalnak?
 - Péter
 - Saul
 - Zakariás
 - Sára
- Melyik város elpusztítására készült az angyal, amelyik éppen Arauná szérűje mellett volt, amikor az Úr megállította?
 - Babilon
 - Damaszkusz
 - Jerikó
 - Jeruzsálem
- Melyik városnál találkozott Józsué az angyallal, amelyik kivont kardot tartott a kezében?
 - Aj
 - Jerikó
 - Gilgál
 - Jeruzsálem
- Melyik asszonynak nem engedte az angyal, hogy hagyja a fiát meghalni?
 - Hágár
 - Jézabel
 - Ráchel
 - Sára
- Kinek mondta az angyal, hogy küldjön embereket Joppéba?
 - Heródes
 - Pilátus
 - Kornéliusz
 - Augusztusz
- Kire sújtott le az angyal, hogy utána férgek emésztették el?
 - Nabukodonozor
 - Heródes
 - Aháb
 - Hofni és Fineás
- Melyik tó vizét kavarta fel az angyal?
 - Bethesda
 - Siloám
 - Jordán
 - Genezáret
- Ki látta az Úr angyalát az oltár lángjában felszállni?
 - Dávid
 - Manóáh
 - Ezékiás
 - Ézsaiás

Az előző feladvány megfejtése:

- 1. c** – Mefibóset (2Sám 4,4);
2. b – Abimelek (Bír 9,5); **3. b** – Jefte (Bír 11,1); **4. c** – Debóra (Bír 4,4);
5. a – Sámuel (1Sám 28,11);
6. d – Elizeus (12Kir 13,21);
7. b – Sült halat (Lk 24,42); **8. c** – Fűrj (2Móz 16,13); **9. c** – Sáskát (Mt 3,4);
10. a – Méz (4Móz 13,23);
11. d – Egyiket sem (3Móz 11,4-7);
12. c – Fügefa (Jn 1,48);
13. c – Kömény (Mt 23,23)

Helyes megfejtést küldtek be:

Szutor Józsefné (Bp), és további 49-en, lásd a keresztretjvény-megfejtők névsorában csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

A JÓ PÁSZTOR
megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

GYEREKREJTVÉNY

KEDVES GYEREKEK!

A nyíllal jelölt kockától kezdjétek el lóugrásban haladni. A kijárat az alsó, nyíllal jelölt kockán van. Ha helyesen járjátok be a táblát, egy ismert bibliai verset kaptok eredményül. Nem kell az összes kockára lépnetek, csak a lóugrás szabályait kövessétek. Az igevers 39 betűből áll.

Megfejtendő az igevers és az, hogy ki mondta ezt. A nagyobbak az igehelyet is megadhatják!

→	K	I	A	Á	G	D	E	F	A	R	Ő	T
	R	U	E	D	K	Z	C	H	L	N	Ó	B
	T	X	J	E	P	X	E	C	O	Ö	M	S
	F	R	H	C	G	G	D	R	Q	Y	H	A
	M	É	A	B	S	T	I	X	Z	B	Z	Z
	Z	Ú	S	G	P	L	A	S	S	X	Ő	Ú
	V	W	S	Q	É	Ú	É	H	Á	R	J	Y
	S	Y	Á	V	Á	N	Z	X	V	J	G	O
←	T	Í	Z	Ű	K	L	E	T	Á	Ü	K	J

A helyes megfejtést küldjétek be címünkre:
Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Budapest, Pf. 171.

Beküldési határidő: 2021. október 31.

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző feladvány helyes megfejtése:

LÁNGNYELVEK

Pünkösdkor az apostolok feje felett lángnyelvek jelentek meg, amely a Szentlélek jelenlétét jelképezték. (ApCsel 2,1-13)

Helyes megfejtést küldtek be:

Braun Melinda Debóra (Békés), Tóth Csenge (Vác), Dobos Levente (Fót), Vári Nóra (Kiskőrös), Nemeshegyi-Horvát Magdaléna Kinga (Hatvan), Gyarak Livia (Békés)
Gratulálunk!

Gerzsenyi Sándor: KÖZEL MÁR A CÉL

*Elindultam az Úr után.
 Hívott s megyek, követem.
 Botladozom a göröngyön,
 Sebződöm a köveken.*

*Nem könnyű a haladásom,
 Mert fölfelé visz az út,
 De hívogat a jövődő,
 És nem terhel már a múlt.*

*Mikor néha leroskadok,
 Szemem a mélységre néz,
 Lehajol hozzám szelíden,
 S megragad egy égi kéz.*

*Megyek, mindig magasabbra,
 Egyre közelebb a cél.
 Tudom, hogy zarándokutam
 Nem sokára véget ér.*

Köszönet az 1%-ért

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány részére 2020-ban kiutalt 2019. évi SZJA 1%-os felajánlásokból érkezett 182 510 Ft-ot teljes egészében az alapítvány céljának megvalósítására, többek között gyermeksegélyezésre fordítottuk.

Ugyanebben az időszakban a Jó Pásztor Alapítvány bevétele az 1%-os átutalásokból 312 737 Ft volt, amit teljes egészében alapítványi célra, többek között a Jó Pásztor című lap folyamatos megjelenésére fordítottunk.

Ezúton szeretnénk megköszönni a gyermek- és iratmisszió támogatását mindazoknak, akik adójuk 1%-át erre a célra utaltatták, és kérni, hogy az idei esztendőben is gondoljanak ránk – új támogatók megnyerésével is.

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány, valamint a Jó Pásztor Alapítvány kuratóriuma

1	2	3			4	5	6	7	8	9		10	11	12
13				14								15		
	16			17			18				19			
20			21			22				23			24	
25		26		27		28		29		30	31			
		32	33	34		35		36		37		38	39	
40	41		42		43		44				45			46
47		48				49								
50								51					52	
	53			54				55		56		57		
58		59	60					61	62		63	64		
65	66		67			68		69			70		71	
72		73			74		75		76			77		
78				79				80				81		82
83											84			
	75	38	62		14	50	41	59	11	49	2	3	76	

KERESZTREJTVÉNY

Jaj azoknak, akik azt mondják, hogy ... Az igevers folytatása a vízszintes 4, vízszintes 83, vízszintes 47, különálló sor, függőleges 28, függőleges 3, függőleges 28 (ismét!) és a vízszintes 50 alatt található.

Különálló sor: a megfejtendő igevers nyedik része!

Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes:

1. Jákób egyik fia **4. A megfejtendő igevers első része** 13. Sűrű 14. Nábál felesége volt 15. Hír betűi keverve 16. Benjámin törzsén belül ennek a nemzetségnek a tagja volt Saul 18. Józsué apja 19. Pál – angolul 20. Félni kezd! 21. Béla betűi keverve 23. Az egyik szolmizációs hang 24. Diák páratlan betűi 25. Menyasszony 27. Az egyik testrész – ford. 30. Állóvíz 32. A hónap közepe! 35. Itt hirdette ki Sámuel Saul királlyá választását 38. Állatok lakhelye 40. Szilárd ásvány 42. Becézett női név 44. Város, itt volt a hét gyülekezet egyike **47. A megfejtendő igevers harmadik része** **50. A megfejtendő igevers nyolcadik része** 51. Irodalmi műfaj 52. A tórium vegyjele 53. A rádium vegyjele 54. Ámós próféta hazája 56.

Valaminél alacsonyabb helyre 59. Török autójel 63. Ez egyik belső szerv 65. Oroszország leghosszabb folyója – ford. 67. Egyes számú személyes névmás 69. Ezt a nevet adta magának Naomi – ford. 71. Ezen a napon 72. Júda királya volt, pogány szokásokat követett – a magánhangzókon ékezet nélkül 74. A lutécium és a hidrogén vegyjele 76. Szmog betűi keverve 78. Az egyik égitest 79. Az ő mezején állt meg a szekér a szövetség ládájával 81. A Halotti beszéd egyik szava, jelentése: bizony **83. A megfejtendő igevers második része** 84. István király apja

Függőleges:

1. Ad – régiesen 2. Ókori nép (birodalom) volt **3. A megfejtendő igevers hatodik része** 4. Saul király nagyapja 5. Sír 6. OGN 7. Izrael első királya volt 8. Vágány 9. Szól páros betűi 10. Időegység 11. Izrael bírja, aki balkezes volt 12. Pál munkatársa volt – Kár. ford. 14. Tó Kazahsztán és Üzbegisztán határvidékén 17. Társadalombiztosítás – rövidítve 19. Pétfürdő patakja 20. Vadon élő ragadozó állat 22. Ni csak, íme 26. Alom egynemű betűi **28. A megfejtendő igevers ötödik és hetedik része** 29. Egészségügyi dolgozó 31. OOCJ 33. A görög mitológiában a győzelem istennője 34. Valaminél lejjebb 36. A szén és az alumínium vegyjele 37. S-sel a végén: sportszermárka 39. Lában egyik

leányát 41. Tanult tinó 43. Kabátok, nadrágok része – névelővel 45. Innivaló 46. Tartomány Macedónia mellett, fővárosa Korinthus volt 48. Inni ad 49. Kettő – ford. 55. Júda királya, súlyos lábbetegségben hunyt el – Kár. ford. 57. Bizony 58. Folyó Damaszkuszban, Naamán király gyógyulása kapcsán említi a Biblia – Kár. ford. 60. Vörös színű fém 61. Gyanakvó 62. Ennek a városnak a kapuját szakította ki Sámson 64. Az egyik kisprófeta 66. Kívánság 68. Húsz betűi keverve 70. Mese egynemű betűi 73. Bácsika 74. Szabálytalanság a futballban 75. Ideszállít 77. Mihez tartozik? 79. Megfelelő 80. Félig másé! 82. Pára!

Beküldési határidő: 2021. október 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erőt, a szeretetet és a józanság lelkét (2Tim 1,7)

Helyes megfejtést küldtek be:

Mihályiné Fonyódi Eszter* (Bp.), Nagy Sándor* (Derecske), Surányi Pál* (Dunaharaszti), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Hégyel Béláné* (Békés), Bató Pál* (Dunaharaszti), Martonné Szepák Margit* (Tahi), Sáfri János* (Pécel), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Mihály Sándor* (Szada), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Lisztes András* (Albertirsa), Pető Albertné* (Budakeszi), Dan Gyuláné* (Bodrog), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Kovács Sándorné* (Miske), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Spangenberg Rudolf* (Kömly), Bató Tiborné* (Ócsa), Most Miklósné* (Nagyvarsány), Dicső Lászlóné* (Nagyvarsány), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Braun Lajosné* (Békés), Dan János* (Békés), Nyári Lászlóné* (Kaposvár), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Sándor Mária* (Bp.), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskőrös), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Döme Károlyné* (Zirc), Horváth Jánosné* (Fadd), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Varga Lajosné* (Isaszeg), Polányi Károlyné* (Bp.), Káldi Istvánné* (Szentmártonkő), Marton András* (Bp.), Vajda Jánosné* (Orgovány), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Krizsanyik Mária (Nógrádmagyar), Török Sándor (Debrecen), Tóth Gyuláné (Vác), Vincze Jolán (Domoszló), Nagy László (Gyál), Bacsa Jánosné (Lucfalva),

Könyvjutalomban részesült:

Szirbucz Mihályné (Kétegyháza), Szegedi Gyuláné (Kiskőrös), Sándor Mária (Bp.), Kustán Jánosné (Dunaújváros), Nagy László József (Gyál)

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldjük el.